

Resolució 454/2022, de 3 de juny

Número d'expedient de la Reclamació: 318/2022

Administració reclamada: Hospital Clínic de Barcelona.

Informació reclamada: Reglament de règim intern de la Junta Facultativa de l'Hospital Clínic de Barcelona.

Sentit de la resolució: Estimació.

Resum: Les anteriors consideracions serveixin per posar de manifest que és molt probable, com ja s'ha dit, que l'Hospital Clínic hagi facilitat efectivament a la persona reclamant la normativa de composició, funcions i funcionament de la Junta Facultativa, ja que les Instruccions lliurades poden constituir de fet el reglament de règim intern demanat per la persona reclamant. Però davant dels dubtes semàntics indicats, i vist que l'Hospital ni tan sols s'ocupa d'aportar a aquest procediment l'informe previst per l'RGAIIP i requerit per la GAIP, que podria aclarir-los, no es pot oblidar que la persona reclamant té dret a obtenir una informació pública clara i veraç. En conseqüència, és procedent estimar la Reclamació i requerir l'Hospital Clínic perquè faciliti a la persona reclamant el Reglament de la Junta Facultativa sol·licitat (antecedent 2), o bé li posi de manifest que el Reglament i la normativa sol·licitats són en realitat les Instruccions facilitades i que, tret d'elles, no hi ha altra reglamentació ni normativa que regulin la Junta Facultativa.

Paraules clau: Consorcis. Normativa interna. Reglament de règim interior Reclamació contra manca de lliurament de la informació. Manca de col·laboració de l'Administració. Informació clara i veraç.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. L'1 d'abril de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 318/2022, presentada contra l'Hospital Clínic de Barcelona, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIIP).
2. L'1 de març de 2022 la persona reclamant presenta la següent sol·licitud a l'Hospital Clínic de Barcelona: Requereixo el Reglament i la normativa de funcionament de la Junta Facultativa de l'Hospital.
3. La resolució de 31 de març de 2022 de l'Hospital Clínic de Barcelona estima la sol·licitud i afirma facilitar, com a annex, la informació sol·licitada. Concretament facilita unes "Instruccions permanents de la Junta Facultativa, que en regula la composició, les funcions, el funcionament i el règim electoral".

4. La Reclamació presentada l'1 d'abril de 2022 argumenta que, segons els Estatuts de l'Hospital, és obligada l'existència d'un Reglament de règim intern de la Junta Facultativa, afirma que aquest Reglament no és objecte de publicitat activa i insisteix a què li sigui facilitat.
5. El 7 d'abril de 2022 la GAIP comunica la Reclamació a l'Hospital Clínic de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. No consta resposta de l'Hospital a aquest requeriment.
6. El 7 d'abril de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació

pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Manca de col·laboració de l'Administració

L'antecedent 5 posa de manifest que l'Ajuntament no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP (“La Comissió comunica la reclamació a l'òrgan o entitat que va dictar la resolució impugnada i li sol·licita una còpia completa i ordenada de l'expedient, un informe sobre la reclamació i tota la informació o els antecedents que puguin ésser rellevants per a la resolució del procediment de reclamació. La documentació, l'informe i la resta d'informació sol·licitada s'han de trametre a la Comissió en un termini màxim de quinze dies”). Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'Ajuntament amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació, especialment si hom té en compte que l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que “la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació”.

3. Sobre el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada és “el Reglament i la normativa de funcionament de la Junta Facultativa de l'Hospital”. L'Hospital estima la sol·licitud i lliura a la persona reclamant les “Instruccions permanents de la Junta Facultativa, que en regula la composició, les funcions, el funcionament i el règim electoral”. A la vista d'aquestes instruccions la persona reclamant al·lega que segons els Estatuts de l'Hospital, és obligada l'existència d'un Reglament de règim intern de la Junta Facultativa, afirma que aquest Reglament no és objecte de publicitat activa i insisteix a què li sigui facilitat. És possible, i fins i tot probable, que tot plegat sigui una qüestió semàntica.

Efectivament, l'article 22 dels Estatuts de l'Hospital regulen la Junta Facultativa i el Consell d'Infermeria, que són definits com a òrgans de participació, amb la composició i funcions que determinen els mateixos estatuts i el Reglament de règim intern que ha d'aprovar el Consell de Govern. Per la seva banda, l'article 7.1.c dels Estatuts atribueix al Consell de Govern la competència per “aprovar disposicions i reglaments, inclòs un codi de bon govern i un reglament de règim intern, que siguin necessaris per al funcionament de la institució i per a la seva avaluació i control de risc, i adoptar mesures d'organització i funcionament de l'Hospital Clínic de Barcelona incloses les d'organització i funcionament dels seus establiments, centres i serveis així com constituir comissions, consells o comitès amb les funcions que els siguin encomanades específicament, en l'àmbit de llurs competències, determinant i nomenant els seus membres”.

Els preceptes citats dels Estatuts no requereixen l'existència d'un Reglament de règim intern de la Junta Facultativa, sinó d'un reglament de règim intern de l'Hospital, una de les funcions del qual seria determinar la composició i funcions de la Junta Facultativa. Per una altra banda, no es pot descartar que allò que els Estatuts denominen reglament de règim intern tingui a la pràctica una altra denominació, sempre que faci les funcions pròpies d'un reglament de règim intern. I, sobretot, és perfectament possible que si allò que interessa a la persona reclamant és la normativa de funcionament de la Junta Facultativa, aquesta normativa estigui constituïda efectivament per les Instruccions permanents que l'Hospital ha facilitat a la persona reclamant, ja que precisament el seu objecte seria regular “la composició, les funcions, el funcionament i el règim electoral” de la Junta Facultativa.

S'ha de tenir en compte, a més a més, que el fet que els Estatuts estableixin l'existència d'un determinat òrgan, no comporta necessàriament que l'òrgan en qüestió existeixi a la pràctica, i el dret d'accés a la informació pública té per objecte garantir l'accés a la informació i documentació efectivament existents, sense capacitat per obligar la constitució d'òrgans previstos normativament i no existents a la pràctica.

Les anteriors consideracions serveixin per posar de manifest que és molt probable, com ja s'ha dit, que l'Hospital Clínic hagi facilitat efectivament a la persona reclamant la normativa de composició,

funcions i funcionament de la Junta Facultativa, ja que les Instruccions lliurades poden constituir de fet el reglament de règim intern demanat per la persona reclamant. Però davant dels dubtes semàntics indicats, i vist que l'Hospital ni tan sols s'ocupa d'aportar a aquest procediment l'informe previst per l'RGAIIP i requerit per la GAIP, que podria aclarir-los, no es pot oblidar que la persona reclamant té dret a obtenir una informació pública clara i veraç. En conseqüència, és procedent estimar la Reclamació i requerir l'Hospital Clínic de Barcelona perquè faciliti a la persona reclamant el Reglament de la Junta Facultativa sol·licitat (antecedent 2), o bé li posi de manifest que el Reglament i la normativa sol·licitats són en realitat les Instruccions facilitades i que, tret d'elles, no hi ha altra reglamentació ni normativa que regulin la Junta Facultativa.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 3 de

juny de 2022, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 318/2022 i requerir l'Hospital Clínic perquè faciliti a la persona reclamant el Reglament de la Junta Facultativa sol·licitat (anecedent 2), o bé li posi de manifest que el Reglament i la normativa sol·licitats són en realitat les Instruccions facilitades i que, tret d'elles, no hi ha altra reglamentació ni normativa que regulin la Junta Facultativa.
2. Requerir a l'Hospital Clínic de Barcelona que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies.
3. Requerir a l'Hospital Clínic de Barcelona a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 318/2022 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.